

Petőcz íróakadémia, 2023 augusztus,
Balatonszepezd

DOROZSMAI-SZABÓ ESZTER

Vadnak születtünk
őznek
szarvasnak
csodának
szőrös mellkasú
ősembereknek
kik elég bátrak
és nem remegnek
s a vádat
hogy megrekedtek
lerázzák magunkról
mint láncát a rab
ki száraz kenyérbe
harap
rácsokat
feszítve
vonyítunk az égbe
vadnak születtünk
őznek
szarvasnak
csodának
meztelen szült
az anyaföld
lábunk erős
mint a tölgy
erdő a lakásunk
s ha ringatásra vágyunk
bölcsőnk a völgy
vadnak születtünk
őznek
szarvasnak
csodának
és fölényes időn át
szemléljük

lábaink nyomát
az őzét
a szarvasét
a csodáét, hogy szalad
ki fennakadt láncától
réges-rég
szabad
vadnak születtünk
őznek
szarvasnak
csodának.

Dorozsmai-Szabó Eszter (1979, Veszprém) dédapám, Dorosmai János meseíró volt még a két világháború között. Apám nevét a személyiben elírták, így lettünk végül Dorozsmaiak. Jelenleg tanítónőként dolgozom, és három gyerek boldog édesanyja vagyok. Fél éve fogadtuk örökbe harmadik gyermekünket, két vérszerinti gyermekünk mellé. Azóta kerek a család. Óvodapedagógiát, teológiát, művészetterápiát és rajzelemzést tanultam. Régóta érdekel az írás, de csak két éve kezdtem el komolyabban foglalkozni vele, mióta Lackfi János kreatívírás-csoportjába járok. A Bárka online-on, a Szófán, Parnasszusnál, Prae-nél, Szóbanforgón, a Litera-Túrán és az Irodalmi Jelennél jelent meg néhány prózám és versem.

Szeretek bármilyen módon alkotni; legyen az tánc, zene, grafika vagy írás. Szeretem a csíkos harisnyanadrágokat, a pöttyös bögréket és bolondulok a kutyákért. Van egy öreg pumim és egy bernáthegyim. Félek a repüléstől, és szeretnék egyszer bálnákkal úszni.

HAJDÚ LÁSZLÓ

*Szabadság Szepezden**Fenyvesi Ottónak ajánlva*

Nem köszöntem senkinek, eljöttem
Ajándékot nem kaptam, búcsúzóul
Ezt a tollat kivéve, egy mentorált
Mondott köszönetet, nem tudva mily érték ez

E tollal írom szabad versem
Mit feladatként Petőcz András adott fel
Szepezden, Fenyvesi Ottónak ajánlva
Prózára gondolt a téma kapcsán
Hadd legyenek szabályszegő, megírom lírában

Telefonból töröltem, számot, nevet, emléket
Nem zavar többé sem jegyző, sem polgármester
Képviselő, kinek érdeme az élve születés
Életemnek nem része többé

Felmondtam, luxus szuzukimat leadtam
Vasútállomáshoz egy órát gyalogoltam
Csak egy ember jegyezte meg
Többé nem tárom a kaput senkinek

Várt a resti, a sör a vodka, szendvicsnek
Sajnos addigra már híja, az ital is csínján
(mert aggódik értem, túlzásba ne vigyem)
Nem számít melyik vonattal megyek
Nem kell percekbe zsúfolni szabad életem

Az utcán láttam munkám értelmét
Nem mondtam köszönetet az elloptott évekért
Ők se semmiért
Tudtam, ha megmozdul a vonat
Olyan lesz minden, mintha mindez sosem lett volna

Másnap macskák, asszony kocsiba
Nem szorultam a vállalati járműre
Írány a nagyvilág, de csak ide jöttünk a szomszédba
(Megemlítem ismét, Szepezden írom e versikét)
Nem feszített, mi lesz majd hétfőn, kell-e indulni vasárnap
Nem várt otthon hétfői mocskos munkanap

Szabadon úszunk, feladat nem nyomaszt, élvezem a hullámo-
kat
De szép a Balaton, a felszálló füst Ábrahámhegy felett
Ó, egek! potentát megtalál, mit keres ez itt
„kellene beszélnünk, porzanak a dűlőutak,
ha nem csinálsz valamit a lakosság nem engem választ
bla... bla... bla...” egzisztenciális rettegés minden szava

Uram, egy hónapja felmondtam, told fel a földutad
Máris nem vagyok fontos számára, kínos a szitu
Problémáját megoldom, víz alá bukom
Csak úszom, úszom, míg levegőm bírja
Egyébként meg, hogyan keveredett ez ide?
Nem mondok semmit a nyavalyás NER-re

Azóta két hónap eltelt, valamit kezdeni kellene
Pályázatok tömkelege, válasz nem jön semmisse
Majd szeptemberben, nyugtatom magam
Addig van időm írni, tanulni, olvasni, feltöltődni
Az biztos, szolgálni még fogok, de szolga nem leszek
A jobbmonitorra azért holnap belépek

*(Balatonszepezd-Köveskál között a Kerteki úton, érintve Révfülöpöt és Kő-
vágóörsöt 2023. augusztus 26-án a Petőcz íróakadémiáról hazafelé autózva.
Megemlítem, hogy a Steppenwolf együttes, Born to be wild című számát Ma-
gyarországon élőben a Nashville Teens együttes adta elő, Ray Phillips éneklé-
sével, akit Rév Fülöpnek becéztek a rajongók. Én a révfülöpi vasútállomást
viszont Réjfillips, Réjfillips állomásnak hívom. A resti meg bezár januárban.)*

*Hajdú László (1964, Csongrád). A helyi gimnázium elvégzése után a
Gyöngyösön, majd a Közgázon tanultam. Vállalatirányításirendszer-beveze-
téssel foglalkozom. Két éve írok aktívan. Több antológiában jelentek meg
verseim és novelláim, valamint internetes irodalmi lapokban.*

BALIZS DÁNIEL

Vad

Vaddisznónak születünk, dagonyázni, rőfögni
Két lábon járni oly nehéz
Sárban heverni a jó
Ősállatok nedvei vándorolnak bennünk
Ösztöneink korlátok vagy távlatok?
Vadak legyünk vagy rabok?

Balizs Dániel (1986, Kecskemét) hosszú ideig élt Szegeden és Budapesten is. Jelenleg a BME-n tanít és kutat, utazik és utazásokat tervez, közben verset ír. 2023 januárja óta a Litera-Túra művészeti magazin rovatvezetője. Írásai eddig többek között a Spanyolnáthában, a Nyugat Pluszban, a Napúton-line-on és a Népszavában jelentek meg. „A lírát próbálom úgy felfogni, mint egy játékot. Olyan játékot, amely mögött ezerszeres munka áll.”

MAJOR JUDIT

*Vadnak születünk
Fenyvesi Ottónak ajánlva*

Vadnak születünk,
őznek, szarvasnak, csodának,
ma mégis,
vad bámulással
állunk az émelygő világba.
Nyersen árva múltunk
szabadon fut benzinkutas
autópálya-éjszakákba...

Vadnak születünk,
őznek, szarvasnak, csodának,
csak elmúlt sztorik szólnak,
a szájtáti mának!
Néma vadak lettünk,
érthetetlen kövek.
Ma őzek és szarvasok csodálnak.

Major Judit (1968, Szeged) művészeti középiskolában kerámia szakon tanult, ezt folytatta Pesten, az Iparművészeti Egyetemen. Kerámiaszobrász mesterdiplomáját 1995-ben szerezte Pécsen. Azt írja magáról: „A táj, a vidék, a szakmai közeg olyannyira megszólított, hogy a mai napig nem hagytam el. Művésztanárként dolgozom Pécsen, és rendszeresen kiállítok. Az írás mindig velem volt. Búvópatakként gyűltek a verseim, kora gyerekkorom óta. Első verseskötetem 2009-ben jelent meg, a Kráter kiadó gondozásában. 2023-tól rendszeresen publikálok. A Pécsi Pannonius Irodalmi Kör tagja vagyok, és a Litera-Túra Művészeti Magazin állandó szerzője. Antológiákban és csoportos felolvasásokon szerepelek.”

RÓZSA BOGLÁRKA

*Vadnak**Fenyvesi Ottónak*

Vadnak születünk, szarvasnak, őznek,
csodának¹, és én még hiszek a csodákban.
Reggel felkelek, müzlit eszem, zenét
hallgatok. Dolmányos varjak néznek be
az ablakomon, lehúzó a redőnyt.
Visszafekszem.

Másnap vagy még aznap ismét felkelek,
összehajtott ruháim a széken. Azt gondolom,
fekete és drapp színű tollakat akarok
inkább hordani vagy a bőrömet,
nyersen és szőrtelenül. Elfogadni, aki
vagyok, anélkül, hogy megtalálnám
a fogkefém a fürdőszoba szekrényben.

Mezítláb az aszfalton olyan vadnak,
láza érzem magam. Beérek
a munkahelyre, lábat mosok, leülök
a gépem elé. Nincsen főnök, nincsenek
kollégák, a dobozban egyedül vagyok.
Lentről felteker a padlószőnyeg, belesimulok.
Sushi vagyok, egzotikus.

A dolmányos varjú odarepül az ablakhoz,
ezúttal beengedem, adok neki magamból.
Csipegessen kedvére. Részévé akarok válni,
aszfaltkipárolgás, tollpuhaság, kikapcsolt
légkondi. Ma nem túlórázok.

Rózsa Boglárka (1995, Budapest) a Pázmány Péter Katolikus Egyetem bölcsészkarán diplomázott 2019-ben. Jelenleg angol- és francianyelv-tanárként dolgozik, mellette pedig a Pécsi Tudományegyetem biblioterápia szakirányú továbbképzésén tanul. 2013 ősze óta ír verseket, írásai megjelentek antológiákban, illetve országos folyóiratokban (Irodalomismeret, Spanyolnátha, Magyar Műhely, Pannon Tükör és Tiszatáj). Első verseskötete 2020-ban jelent meg Nézőpontok címmel.

HAJNAL ÉVA

Vadnak születtünk
Fenyvesi Ottónak

Vadnak születtünk, őznek, szarvasnak, csodának,*
aztán megmondták, maradjunk veszteg!
Egyébként tudhatnánk már: minden csoda csak három napig tart!
Meg azt is, hogy a vadság előbb-utóbb infarktushoz vezet.

Lassacskán megtanulunk vigyázni magunkra,
a hallgatag bárányságból nem lehet baj, ugye...

A napokban
hallottam egy új állatfaj felbukkanásáról:
mostanában túl sok farkasgida született.

Szerencse,
hogy mi nem félünk.
Majd jól bezárunk ajtót-ablakot.

* *Részlet, Fenyvesi Ottó: Maximum Rock & Roll című verséből.*

Hajnal Éva (1960, Komló) Pécssett él. Versei rendszeresen megjelennek az alábbi online felületeken: Hetedhéthatár, Irodalmi Epreskert, Litera-Túra művészeti magazin és folyóirat. Szövegeit nyomtatásban a NapSziget folyóiratban, a Palócföld irodalmi, művészeti, közéleti folyóiratban, az Art'húr Irodalmi Kávéház és a Litera-Túra művészeti magazin antológiáiban, a Bárka folyóirat Mondani-valók című antológiájában, a Comitatus, a NyugatPlusz folyóiratban, a Spanyolnátha művészeti folyóiratban, a Magyar Műhelyben, a Képirásban és az Opusban olvashatjuk. A Litera-Túra művészeti magazin, folyóirat és kiadó alapító-tulajdonosa, főszerkesztő, lektor, tehetségmentor. Kötetei: Lehetne vers (2016), Szómadarak (2017), Szeplős (2019), Festményversek (2020). Az a nap címmel készül új kötete.

SZOLLÁTH MIHÁLY

A fák beszéde

„Vadnak születünk,
szarvasnak, őznek, csodának”
(Fenyvesi Ottó: *Maximum Rock & Roll*)

„S a holt fa menhelyet nem ad...”
(T. S. Eliot: *Átokföldje*)

Erdő és ősfenyvesek magoncai közül eredtünk,
illatunkat hordja a szél.
Legelnek rólunk fivéreink a szarvasok,
tápláléka vagyunk a vad őznek és az ég madarainak.
Közülünk lesz, aki majd felnő,
később édig ér és mindenkire vigyáz,
mert messzire lát.
Vihar nem tépi, villám nem égeti
ott fog állni „...a harmatos virradatban”.

És majd mindenről mesél,
elmondja, hogy volt, amikor
„Lehetett békésen egymás mellett élni
egy vaksötét, halálra ítélt országban.”

Most az ítélet utáni követő káoszban élünk
félhalottan, mint a zombik.
Nincsenek már fák, csak
„puszta ország”..., kő, kő és kő mindenütt.

Sokan meghaltak már
és hamarosan még többen el fognak menni,
zenéjük nem hangzik majd, szavuk elenyészik
a porló szellőketek közeiben,
szőke lányok és fiúk emlékét
rozsdásra marja majd az ózon
és az ibolyántúli sugárzás.

„...a mennydörgés beszél”
abból majd érteni tán, hogy
„Elmentek a múzsák.”

Vihar megtépte, villám elégette
hűlt helyén „...csak szikla van”.

Szolláth Mihály (1955, Kecskemét, születéskori nevén Kircsi Mihály) tanár, lektor, szerkesztő, író, költő, a Katona József Gimnáziumban érettségizett 1974-ben, Szegeden a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán szerezte első diplomáját, 1981-ben, mint magyar-népművelés szakos általános iskolai tanár, majd a Pécsi Tudományegyetemen 2003-ban magyar szakos bölcsész, középiskolai tanár lett. A közoktatásban dolgozott, mint magyar szakos tanár, igazgatóhelyettes, igazgató, kerületi tanügyi vezető, majd középiskolai tanár. 1994-től rádiós szerkesztő, lektor, könyvkiadói és irodalmi lapszerkesztő, magazin-főszerkesztő. Mintegy száz angol, magyar és francia nyelvű könyvet lektorált, több mint harminc könyvet szerkesztett. Jelenleg a Litera-Túra művészeti magazin szerzője és főszerkesztő-helyettese. Verseit rendszeresen megjelenteti a Magazin, a Litera-Túra, A Hetedik, a Hetedhéthatár, az Irodalomismeret, az Irodalmi Epreskert. Megjelent a Mélymerülésben, az Opusban, a Képirásban, a Spanyolnáthában és néhány antológiáiban is. Verseskötete várhatóan 2024-ben jelenik meg.